

UVEK POSTOJI NAČIN DA SE STVARI POJEDNOSTAVE

KABI LAME

Priča
+ mnogo
crteža

KABIJEV
DNEVNIK

ProPolis
BOOKS

KABIJEV DNEVNIK

**Naslov originala:
Khaby Lame
con Simone Laudiero
IL DIARIO DI KHABY
Illustrazioni di Gabriele Bagnoli**

Kabi Lame
i Simon Laudijero

KABIJEV **DNEVNIK**

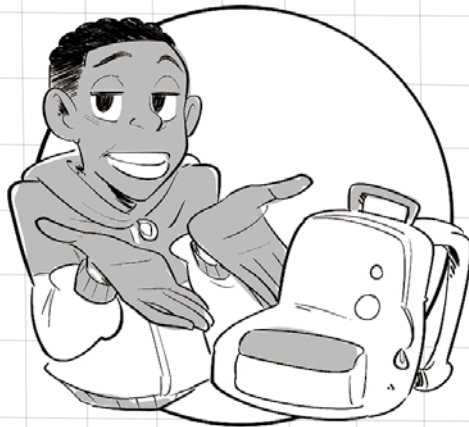

Ilustracije: Gabrijele Banjoli
Prevod s italijanskog: Mirjana Ognjanović

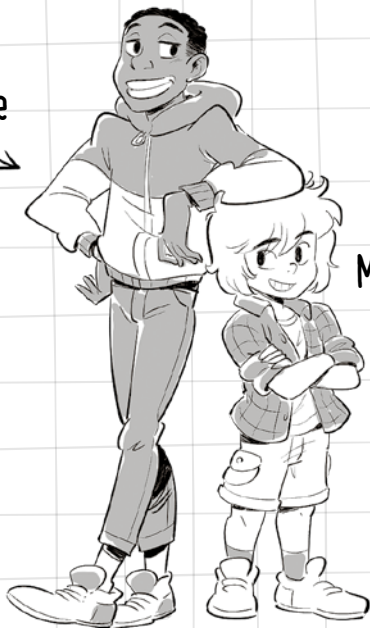
© 2022 Mondadori Libri S.p.A., Milano
Edited by Simone Laudiero
Illustrations by Gabriele Bagnoli
© 2023 za srpsko izdanje Propolis Books

Sva prava zadržana.
Preštampavanje i umnožavanje zabranjeno u
delovima i u celini.

Predstavljam ti Marka, upoznali smo se prošle nedelje, bio je njegov prvi školski dan. Ove godine Marko je krenuo u PETI razred. Sećam se kako je to nekada meni izgledalo: kao velika pustolovina. Nova mesta, novi drugovi, nova osećanja i neki novi problemi.

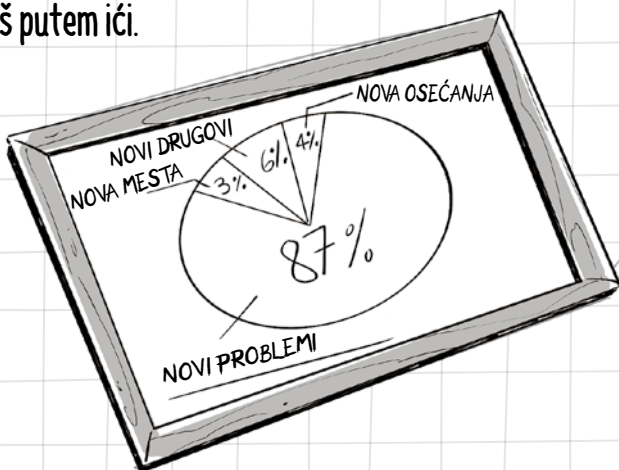
Kabi, 22 godine

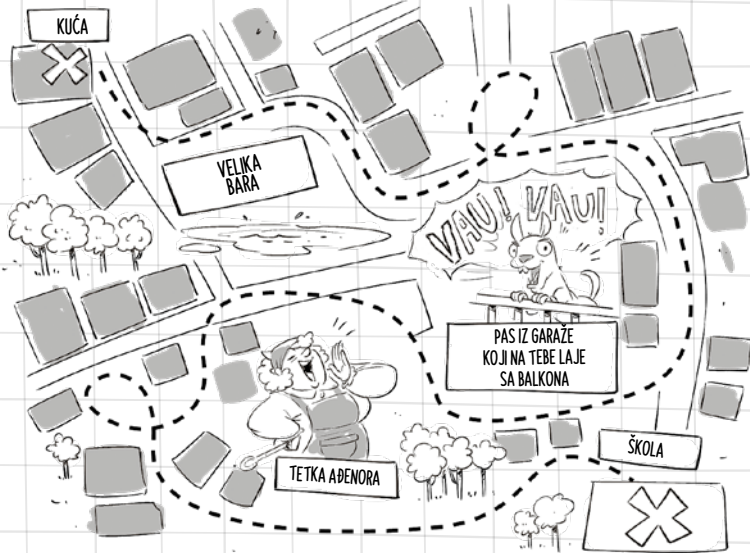

Marko, 11 godina

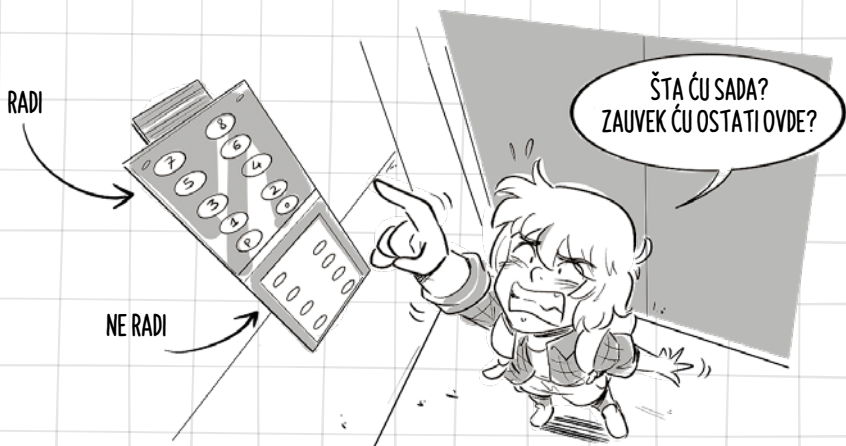
Jedan od mnogih novih Markovih ovogodišnjih problema:
sam se vraća kući.

Što je predivno, zar ne? Nezavisnost, slobodno biraš kojim
ćeš putem ići.

Bilo je pomalo naporno, ali kada se Marko vratio kući, najzad se osećao kao odrastao mladić. A onda se setio nevolje sa liftom. Prošle godine, posle popravke, nova tabla sa dugmićima postavljena je iznad bivše, a Marko nije mnogo visok za svojih jedanaest godina.

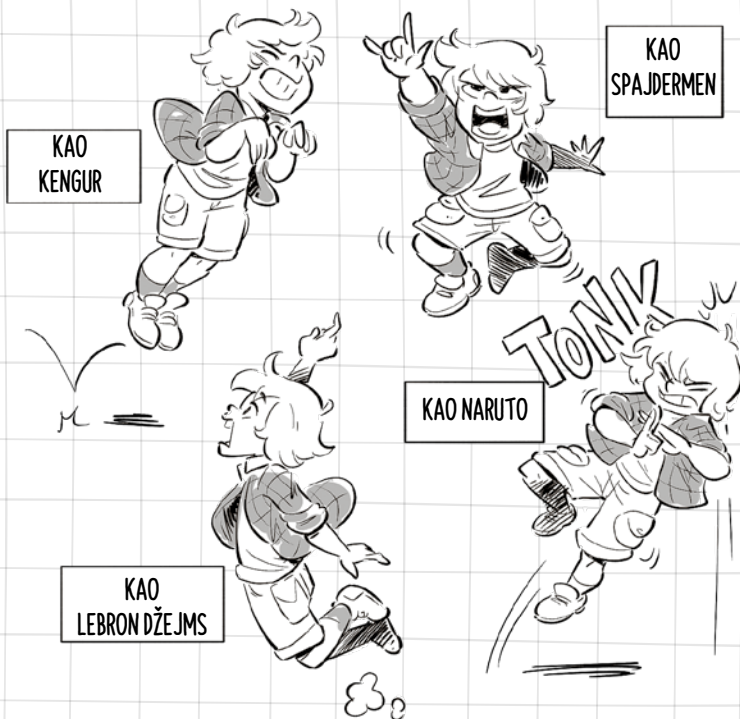

Svako bi u ovoj prilici pošao stepenicama, budući da prvog školskog dana u rancu nema knjiga. Marko ima sreće što njegovi roditelji uvek misle na sve.

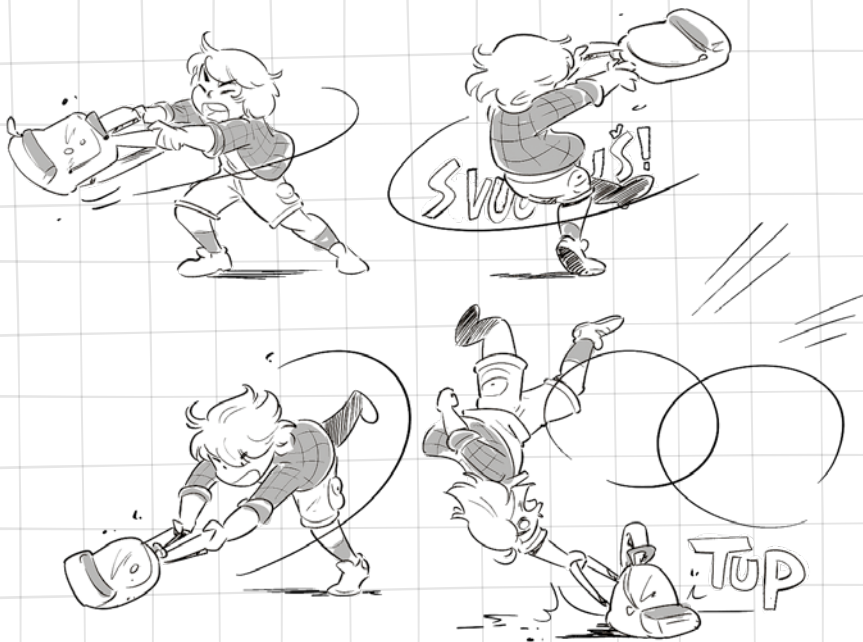
NEKOLIKO SATI RANIJE...

I tako je Marko unapred imao veoma težak ranac. Nije mogao da se popne stepenicama do sedmog sprata gde inače živi. Njegova jedina nada bila je da skoči visoko, ali kako???

Međutim, ja živim na drugom spratu i uvek idem stepenicama. I tu sam zatekao Marka koji je pokušavao da zafrljači ranac nagore, na prvo stajalište, u stilu pravog bacača diska na olimpijskim igrama.

Odmah sam shvatio u čemu je problem, a Marko je u međuvremenu već vezivao ranac na leđa pudlice gospođe Rampoldi kako bi ga iskoristio kao psa za vuču.

↳ Ishod: pas je pojeo pernicu i pobjegao.

POJMA TI NEMAŠ KOLIKO KOŠTA
PERNICA SVE DOK NE MORAŠ DA JE KUPIŠ OD
SOPSTVENOG DŽEPARCA.

Nisam poznavao Marka, ali sam se zaustavio i posavetovao ga da se mane kućića. On me je upitao da mu pozajmim dron dovoljno snažan da podigne teret od petnaest kila.

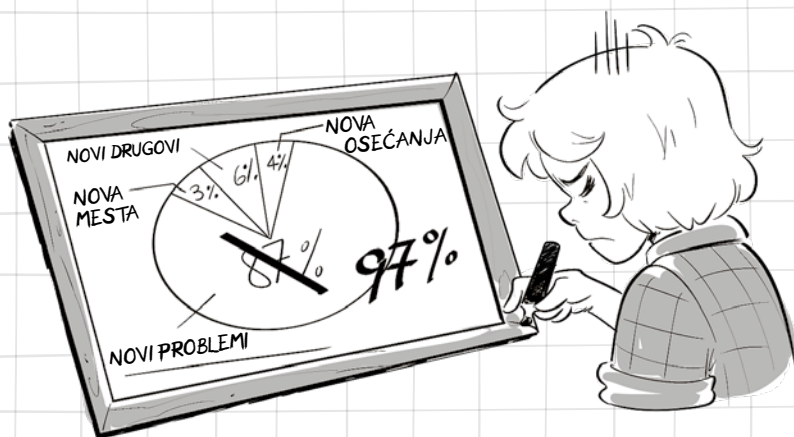
„Stavi ranac u lift i pođi sa mnom.“ Kad smo stigli na sedmi sprat pritisnuo sam dugme za poziv i...

LAKO, ZAR NE?

Marko je bio veoma srećan i zahvalio mi je hiljadu puta. Ja sam mu odgovorio da to nije bio nikakav problem. Naprotiv, ako mu još nešto bude trebalo, samo neka me pita.

„Ne brini“, odgovorio mi je Marko. On je stvarno simpatičan i vedar dečak. „Siguran sam da će od sada sve ići glatko.“ Ali, njegov osmeh je zatim iščezao i ispričao mi je sve o ružnim mislima koje su mu pale na pamet.

Prvog školskog dana trebalo je izabrati klupu za sebe. I nije bilo lako: činilo mu se da se svi drugi već poznaju. Neki su dolazili iz istog razreda, drugi su imali nekog rođaka ili prijatelja sa karatea; da li je stvarno moguće da su se svi osim njega unapred dogovorili?

ISTI RAZRED

ISTI RAZRED

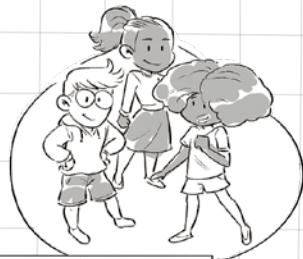
ROĐACI

ROĐACI

ZAJEDNO SU
IGRALI FUDBAL

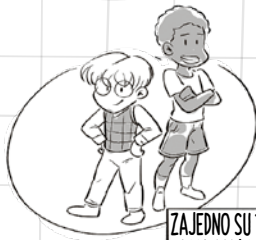
ZAJEDNO SU
IGRALI ODBOJKU

ZAJEDNO SU IŠLI
NA KARATE

ZAJEDNO SU IŠLE
NA KLIZANJE

ZAJEDNO SU TRENIRALI
VESLANJE KAJAKA

KAJAKA
???
KO VESLA KAJAK U
DESETOJ?

Marko nikoga nije poznao i naposljetku je izabrao mesto pored dečaka sa kariranim prslukom koji, što se prijatelja tiče, nije izgleda bio u boljoj prilici. Ali najgoru stvar ispričao mi je nekoliko dana kasnije. Marko je otkrio da Denis Lorenconi, nasilnik koji ga je uodio od nižih razreda osnovne, pohađa tu novu školu. Pošto je dva puta ponavljao, Denis je najzad položio peti razred. Marko je mislio da ga se zauvek rešio, kad evo ti njega u punom sjaju.

Lorenconi, očigledno, voli da izvodi povrtarske napade.
Marku se oni nimalo ne dopadaju i odmah je odlučio da promeni put. Međutim, Lorenconi nije popuštao. Posebno kada ga je njegovo najnovije otkriće, „sedalica kao lukovica” toliko oduševilo.

U nameri da se oslobodi nasilnika, Marko je razmatrao najneverovatnije puteve: skakao je s krova na krov kao Neo u „Matriksu”. Hodao po zidovima zgrada kao Spajdermen; provlačio se kroz bare, opet kao Neo iz „Matriksa”

obučen u krpe. Od svih ovih puteva jedini izvodljiv bio je onaj kroz baru, ali ga nisam preporučio Marku: nije cilj samo doći do škole, već stići tamo prilično čist, kako bi ti uopšte bio moguć ulazak.

Pošto je odbacio mogućnost prolaska kroz baru, pomislio je da se preobuče u staricu, noseći šal i stavljujući školske knjige u kolica za pijacu, ali je otkrio da Lorenconi voli da napada i stare ljude.

Kao svoje poslednje sredstvo, Marko je video suočavanje sa Lorenconijem. Na prvi napad s povrtarskom temom, okrenuo se i rekao mu: „Probaj da ponoviš to!“ I tu je Lorenconi pokazao da se njegov baštenski talenat ne ograničava samo na reči, već i na dela.

Takvog sam ga danas zatekao. Došlo je dotle da sam morao da se umešam. Iako Marko nije ni pomišljao da me zamoli za pomoć, ja sam bio taj koji mu je prišao, ne bih li saznao mogu li nešto da učinim za njega. „Zavisi“, odgovorio mi je. „Znaš li kako se odstranjuju nasilnici?“

„Način na koji je moguće odstraniti sve nasilnike ne postoji“, rekao sam, „ali obično je delotvorno ako ih ne primećuješ i ne pridaješ im važnost. A iznad svega kada stekneš potpuno nove prijatelje.“

PRIJATELJE?
A DA NE TRENIRAM
VESLANJE?

Slažem se. Steći prijatelje nikada nije bilo lako. Steći dobre prijatelje još je teže. Steći istinske prijatelje, najzad, najteže je. Ali ponekad u životu, ako imamo malo sreće i ne razmišljamo previše, dogode se divne stvari.

Kao što je sticanje prijatelja. Posle svega, Marko je našao jednog prvog školskog dana, zar ne?

U ŽIVOTU SE PONEKAD, UZ MALO SREĆE I
UKOLIKO NE RAZMIŠLJAŠ PRETERANO,
DEŠAVA JU DOBRE STVARI.
NADEŠ PRIJATELJA!

Još od prvog dana, Marko shvata da u višim razredima igra postaje gruba: jao tebi ako nosiš pogrešne patike, ako te proglase za štrebera, ako završiš u šapama huligana i nemaš mobilni... Na sreću, u njegovoj zgradi živi **KABI** koji pomaže Marku da se suoči sa hiljadu svakodnevnih nevolja, onako kako se njemu dopada, počinjući od jednostavnih stvari.

ProPolis
BOOKS

www.propolisbooks.com

ISBN: 978-86-80802-92-3

9 788680 802923